

Sygn. akt IV U 822/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2018 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania L. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 13 października 2017 r. Nr (...)

w sprawie L. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo L. W. do emerytury od 1 października 2017 r.,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz L. W. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 822/17 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 13 października 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił L. W. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że wykazany przez ubezpieczonego staż pracy w szczególnych warunkach wynosi 12 lat, 1 miesiąc i 3 dni, a to z tytułu zatrudnienia w Zakładzie (...) w S. od 2 maja 1986r. do 31 grudnia 1998r. Do okresu takiego zatrudnienia nie zaliczono natomiast okresu pracy ubezpieczonego w (...) w S. od 2 listopada 1979r. do 30 kwietnia 1986r. z uwagi na braki formalne świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach.

Odwołanie od w/w decyzji złożył L. W. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy doliczyć okres pracy (...) w S. od 2

listopada 1979r. do 30 czerwca 1986r., gdyż w okresach tych wykonywał pracę szlifierza i szlifierza-ostrzarza wyrobów i narzędzi metalowych zaliczaną do pracy w szczególnych warunkach (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie lub oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony L. W. w dniu 1 października 2017r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 18 września 2017r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 18 września 2017r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy, uzupełniony okresem pracy w gospodarstwie rolnym, w wymiarze 25 lat. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 12 lat, 1 miesiąc i 3 dni z tytułu zatrudnienia w Zakładzie (...) w S. od 2 maja 1986r. do 31 grudnia 1998r. (świadczenie wykonywania prac w szczególnych warunkach z 30 września 2010r. k.23 akt emerytalnych za wcześniejszym wnioskiem z 17 lutego 2015r.).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 13 października 2017r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 13 października 2017r. k.7akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w (...) Zakładzie Produkcji (...) w S. – późniejsza nazwa (...) w S. w okresie od 2 lipca 1977r. do 30 kwietnia 1986r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadczenie pracy z 30 kwietnia 1986r. i świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach k.17-19 akt emerytalnych za wnioskiem z 17 lutego 2015r.).

Ubezpieczony zatrudniony został na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 2 lipca 1977r. na stanowisku operatora obrabiarek zespołowych (umowa o pracę z 2 lipca 1977r. – w aktach osobowych). Od 2 listopada 1979r., co zbiegło się z powrotem ubezpieczonego do pracy po odbyciu służby wojskowej, pracodawca powierzył ubezpieczonemu stanowisko szlifierza, na którym pracował do 9 kwietnia 1981r. (pismo pracodawcy z 31 października 1979r. o powierzeniu stanowiska szlifierza – w aktach osobowych). Z dniem 10 kwietnia 1981r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu stanowisko szlifierza-ostrzarza, na którym ubezpieczony pracował do końca zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie ,tj. do 30 kwietnia 1986r. (pismo pracodawcy z 9 kwietnia 1981r.o powierzeniu stanowiska szlifierza-ostrzarza – w aktach osobowych). Łącznie na stanowisku szlifierza i szlifierza-ostrzarza ubezpieczony pracował przez 6 lat, 5 miesięcy i 29 dni, przy czym mimo późniejszej nazwy stanowiska ,tj. szlifierz-ostrzarz ubezpieczony poza okresem około 1 miesiąca wykonywał faktycznie pracę szlifierza. (...) Zakład Produkcji (...) w S. produkował metalowe części do samochodów osobowych. Początkowo ubezpieczony pracował na dziale produkcji pod nazwą tłumik drgań do układu kierowniczego (nazwa od produkowanego detalu), a od kwietnia 1981r. w jednostce organizacyjnej tego przedsiębiorstwa pod nazwą Terenowa Gospodarka Narzędziowa, która produkowała metalowe części oprzyrządowania wykorzystywane w produkcji. Były to metalowe tuleje, wałki itp. Ubezpieczony jako szlifierz lub ostrzarz szlifował lub ostrzył maszynowo w/w metalowe detale. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy

(zeznania świadków: J. T. i B. P. k.25-25v akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.24v akt sprawy).

Ubezpieczony przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.6 akt emerytalnych). We wniosku o emeryturę wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnych na dochody budżetu państwa (wniosek k.2 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie L. W. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura

po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymaganą ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia, a także zgłosił wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż oprócz niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich warunkach w Zakładzie (...) w S. (w wymiarze 12 lat, 1 miesiąc i 3 dni), pracę w szczególnych warunkach wykonywał również na rzecz (...) Zakładu Produkcji (...) w S. – późniejsza nazwa (...) w S. od 2 listopada 1979r. do 30 kwietnia 1986r. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że w powyższym okresie zatrudnienia ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach wykonując pracę szlifierza i ostrzarza metalowych detali i narzędzi. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział III poz.78 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Na fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy szlifierza i ostrzarza wskazują bezspornie dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych ubezpieczonego oraz spójne zeznania świadków - współpracowników ubezpieczonego w rozpatrywanym okresie, w tym brygadzisty brygady szlifierzy, w której pracował ubezpieczony w latach 1981-1986, w osobie J. T., a także korespondujące z tymi dowodami logiczne zeznania samego ubezpieczonego.

Reasumując uznać należało, że po doliczeniu powyższego okresu zatrudnienia do stażu pracy w szczególnych warunkach, ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że L. W. przysługuje prawo do emerytury od 1 października 2017r.,tj. od chwili ukończenia przez ubezpieczonego 60. roku życia.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc i w zw. z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.z 2015r., poz.1804 ze zm.), Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.